

INTERLANGUAGE

AMERICAN ESPERANTIST

**Mrs. Roosevelt Wants UNO to Act
On Language Problem**

**Esperanto: The Key to One World
Thru Correspondence**

**The Interlanguage and Philately
Official Postal Uses**

**La Ordinara Homo (Fina Parto)
Henry Agard Wallace**

AMERIKA ESPERANTISTO

*Oficiala Organo de la
ESPERANTO ASOCIO
de NORD-AMERIKO*

MAR—APR, 1946

Twenty-five Cents

Address communications to:

AMERICAN ESPERANTIST

Vol. 61

G. ALAN CONNOR, *Editor*

Nos. 3-4

114 West 16th Street
New York 11,
N. Y.

Associate Editors: Dr. W. Solzbacher, Doris Tappan Connor, Dr. Norman McQuown, Dr. S. Zamenhof, Pauline Knight, Viktoro Murajo. *China:* The Very Rev. Dr. John B. Kao. *Eire:* Lorcan O hUiginn, P.C.T. *Italy:* The Very Rev. Gabriel N. Pausback.

CONTENTS — ENHAVO

Mrs. Roosevelt Wants UNO to Act on Interlanguage	W.S.	25
Esperanto: Key to the World	<i>The Editors of AE</i>	27
New Esperanto Stamps from Brazil		29
Esperanto and Philately	<i>Werner Simon</i>	30
Esperanto in Action — Around the World		32-33
An American Esperantist in Marseille	<i>George J. Falgier</i>	34
The Esperanto Student	<i>D.T.C.</i>	35
UNO and Esperanto	<i>The Editor</i>	36
"I have enjoyed serving EANA . . . . ."	<i>Dr. Cecil Stockard</i>	37
"I know how Mr. Truman felt . . . . ."	<i>Robert Karlson</i>	37
Adiaŭa Letero — <i>Al la Amerikoj</i>	<i>Pastro Johano B. Kao</i>	38
Heroldo de Esperanto		38
Ĉina Ambasadoro de Esperanto en Sud-Ameriko	W.S.	39
La Jarcento de la Ordinara Homo	<i>Henry A. Wallace</i>	41
Kanado kaj Meksiko — Vivu, Kresku, Floru!		42
Miaj Aventuroj en la Milito	<i>Teo Jung</i>	43
La Beleco — <i>Facila Legado</i>	<i>Tradukis: D. Jagerman</i>	44
Friendly Tips for Students	<i>Pauline Knight</i>	44
Esperanto-Kroniko		46-47
Deziras Korespondi		48

American Esperantist published bi-monthly for the Esperanto Association of North America, by the Esperanto Interlanguage Institute. Jarabono el iu lando, \$1.50. Membreco, \$2. El landoj kie estas neeble sendi monon, AE akceptos bonajn Espo-librojn, kaj etendas la abonon laŭvalore.

Make Checks Payable to Order of the Editor — *G. Alan Connor.*

Subscription and Membership — \$2.00 per Year
Subscription to "AE" (without Membership), \$1.50

MRS. ROOSEVELT WANTS UNO TO ACT ON LANGUAGE PROBLEM

"The ability to talk with other peoples is one of the most important things in the world."

— Mrs. Eleanor Roosevelt

Mrs. Eleanor Roosevelt, speaking in London as one of the United States Delegates to the General Assembly of the United Nations Organization, announced that she would sponsor within the UNO a move for compulsory teaching of one internationally understood language in the schools of the world, according to a London AP dispatch of January 26. Citing the many tongues spoken in the General Assembly, where fifty-one nations are represented, Mrs. Roosevelt said: "The language barrier is a very severe one". She added: "I hope to bring up the fact in the organization that every child throughout the world should learn the language of his own country and one agreed language which would be the same all over the world". Americans, she said, are "naturally isolationists" and "unless they understand the rest of the world we shall have to do again what we already have done twice."

Mrs. Roosevelt's endeavors in the UNO are certain to meet with the wholehearted support of the world-wide Esperanto movement. When we welcomed Mrs. Roosevelt's earlier pronouncements in favor of a universal language (*"American Esperantist"*, May-June 1944, we knew that she would not be satisfied with empty words, but would do her best to promote the introduction of an international language in a

practical way. As a Delegate to the UNO Assembly she has now a wonderful opportunity to do so.

Let the United Nations Organization make a thorough study of the problem. In doing so, it can greatly benefit by the information and experience gathered in this field by the League of Nations. The League Secretariat's report on "Esperanto as an International Auxiliary Language" (adopted by the Third Assembly of the League of Nations, 1922) should be the first document to be given careful consideration. This would facilitate the preliminary work. If the study is carried out in an objective and practical way, the UNO should be able to reach the conclusion which a great linguist, Professor Björn Colinder of the University of Uppsala, Sweden, stated as follows: "The world language problem is solved already in Esperanto. The problem is only to get the solution accepted by those in power." (*"American Esperantist"*, Sept.-Oct. 1945).

Mrs. Roosevelt's endeavors to place the language problem on the agenda of the UNO Assembly can undoubtedly count on the support of public opinion in the United States. A recent nation-wide Gallup Poll has shown that 71% of the American people believe that an international language should be taught in the schools of all countries, that 57% agree that the United Nations

should appoint a group to study various languages and select one to use, and that 60% are of the opinion that the introduction of an international language would increase the chances of maintaining world peace (*"American Esperantist"*, Jan.-Feb. 1946).

It is to be hoped that Mrs. Roosevelt's endeavors in the United Nations Organization will meet with a more lasting success than similar efforts in the League of Nations. During the first two Assemblies of the League, delegates from Brazil, Belgium, Chile, China, Colombia, Czechoslovakia, Haiti, Italy, Japan, India, Persia, Poland, Rumania, and South Africa brought forward resolutions that the League of Nations should recommend the universal teaching of Esperanto in the schools as an auxiliary international language. An International Conference on the Teaching of Esperanto in Schools, held at the League of Nations headquarters in April 1922 and attended by representatives of 16 governments and delegates of municipal and school authorities and educational associations of 28 countries, worked out the following draft of an international agreement:

"The Signatory States, acknowledging the importance of spreading the universal use of an auxiliary language in order to facilitate international communications, agree gradually to introduce the teaching of Esperanto into their State Schools and to inform the League of Nations of the steps which they decide to take to

that effect, either by law or by decree."

"The present agreement will become applicable only when it has been signed by ten States, five of which, at least, should be European States."

For some reason or another, most of the governments whose representatives took part in working out this draft agreement did not sign it. It seems that only Albania, Austria, Brazil, Czechoslovakia, and Finland did so. At the Warsaw Universal Esperanto Congress in 1937 arrangements were made for taking this matter up again, but world events, which were quickly moving towards a catastrophe, made any lasting success impossible.

Now is the time to try again and to present the claims of Esperanto, the only living Interlanguage. It has been successfully used in a great variety of fields. It is absolutely neutral, simple, easy-to-learn not only for the chosen few but also for the common people of all countries, so that a great Frenchman, President Boirac of Dijon University, called Esperanto "the Latin of Democracy". It has been taught in a large number of schools in many countries, and many thousands of qualified teachers are available. Let us hope that, as a result of Mrs. Roosevelt's efforts, the United Nations Organization will urge all its member nations to adopt a decision similar to the Geneva draft agreement of 1922, namely to "gradually introduce the teaching of Esperanto into their State Schools".

"... we shall need to invest less of our resources in military power as we invest more of our thought and attention in the task of mutual understanding. In an atomic age — understanding, not bombs, is the last, best hope on earth." — WILLIAM BENTON, Assistant Secretary of State.

ESPERANTO: KEY TO THE WORLD

Breaking Down The Language Barrier In International Correspondence

Already before VE-Day and VJ-Day, the *American Esperantist* began in a modest way to encourage and promote correspondence in Esperanto between the United States and Canada on the one hand and other parts of the world, particularly the liberated countries of Europe and the Far East, on the other. In 1945 this journal published a total of 83 "Dezirads Korespondi" ads from the following 22 countries: Argentina, Australia, Belgium, Brazil, Bulgaria, China, Cuba, Denmark, Egypt, England, France, Ireland, Italy, New Zealand, Palestine, Portugal, Scotland, Senegal, Sweden, Switzerland, Turkey, United States. Readers of the *A.E.* have undoubtedly often asked themselves whether and to what extent satisfactory correspondence partnerships have been established through these ads. It is obviously impossible to obtain a complete answer to this question. We have, however, been fortunate enough to get a fairly representative picture of the efficiency of our ads. As most of our Belgian applicants for correspondence were members of the same Esperanto Club, in Bruges, we asked the President of that Club, Dr. Fernand Roose, to make inquiries among those whose names appeared in the *A.E.* Here are the results, as of December 15, 1945 (names omitted):

Miss A: 12 replies (4 USA, 6 Sweden, 1 Denmark, 1 France);

Miss B: 7 replies (4 USA, 1 India, 1 Portugal, 1 Netherlands);

Miss C: 2 replies (both from Palestine);

Mrs. D: 1 reply (USA);

Mr. E: 5 replies (4 USA, 1 England);

Mr. F: 3 replies (2 USA, 1 Netherlands);

Mr. G: 1 reply (from the USA).

These figures are not final because letters were still coming in. If these results are typical (there is no reason why they should not be), the 1945 correspondence ads of the *A.E.* alone have been instrumental in starting 500 to 600 correspondence partnerships. Results range all the way from 1 reply received by a person who wished to correspond "with doctors and nurses on obstetrics" (admittedly a highly-specialized subject) to 12 partners for a young girl who wished simply to "exchange letters and picture postcards." The figures prove not only that the *A.E.* is an excellent advertising medium but also that correspondence in Esperanto is becoming increasingly popular as a means of establishing and deepening direct international relations and of promoting the world-wide exchange of information, ideas, and experiences.

According to the examples mentioned above, the response from the United States has been very satisfactory. From other countries, such as Great Britain, India, Palestine, Sweden, Denmark, Netherlands, Portugal, France, it has been amazing. The *A.E.* has very few subscribers in those countries, most of which have stringent government regulations making the transfer of currency difficult or impossible. The *A.E. Office* and several of its collaborators have made it, however, a practice to send copies to places all over the world where they are likely to encourage and help local Esperantists, many of whom have spent long years under the Nazi occupation and in complete isolation from the outside world. Several hundred copies have been used for this purpose in 1945. We happen to know

that in a number of cases they have rendered good service in the promotion of the Interlanguage. It is a pleasure to learn that our correspondence ads, as well, have provided Esperantists in many overseas countries with an opportunity of breaking through wartime isolation and stagnation, and of establishing new links of international friendship and practical cooperation.

Now that postal communications are becoming faster and better, letters written in Esperanto are again crossing the border-lines by the thousands. Most of us have resumed contacts with those of our old friends and correspondents who have survived the ordeal of the last years. To some of them we are sending packages with food and clothing, books and magazines, or whatever they seem to need most. The importance of personal correspondence in Esperanto as a means of international understanding can hardly be over-estimated. Some of these Esperanto letters deal with scientific, philosophical, technological, or other highly specialized topics. Others are written "just for fun." Many talk of friendship and love. A number of international Esperantist marriages are testimony to the fact that this may lead to extreme consequences! An enormous number of Esperanto letters deal with the collecting and trading of postage stamps, others are devoted to the collecting of coins, books, folk songs, movie star photos, or what have you. Religious and political ideas are discussed and criticized by those who wish to do so. The object of a great many correspondence partnerships is simply to learn more about other countries and nations, about how people live, what they think, what they like and dislike. This is also an excellent way of getting the most out of foreign travel which one

may plan for the future. Visiting old pen pals in their own homes has been a thrilling experience for a great many people who learned Esperanto and used it extensively for their correspondence with foreign countries. Businessmen, journalists, scholars, clergymen, labor leaders, etc. have found new opportunities and sources of information through correspondence in Esperanto.

Anyone may start an interesting correspondence partnership after having become reasonably familiar with the grammar and vocabulary of Esperanto. Even before this stage is reached, the venture may be begun if some experienced Esperantist is available to help and advise you. Write in a simple and lively style. Keep your letters interesting and put some effort into your writing. Tell about yourself, your work or your studies, your special interests or hobbies, the city, state, and country you live in. Send your correspondent, though not necessarily in your first letter, your photograph, a few picture postcards of your town, or some illustrated folder published by the local Chamber of Commerce. Send copies of the *American Esperantist* and other Esperanto material.

A few simple rules, most of them obvious rules of politeness, should be strictly adhered to. When answering a "Deziras Korespondi" ad, be sure to respect special wishes expressed in it. If someone wants to correspond about philosophy and history, do not ask him to trade stamps with you. If he advertises for correspondence with a Hollywood star or a General Motors executive, do not write him if you are a grocery clerk. If correspondence with young people is sought, do not say that you "feel young" although you are 75.

Letters should be answered as promptly as possible. If you expect

to be sometimes so busy that long delays will be inevitable, tell your correspondent in advance. If you find your partner dull, or otherwise unsatisfactory, or if you believe that you cannot find the time to keep up the correspondence, it is perfectly permissible for you to discontinue it — but not without informing your correspondent of this in a polite note.

A little gift at Christmas, New Year or at your correspondent's birthday is entirely appropriate. An Esperanto book or a subscription to the *American Esperantist* (special gift rate in lots of 5 or more: \$1) would be excellent suggestions.

When placing a correspondence ad in an Esperanto journal, be as specific as possible. If you receive more replies than you can handle, choose those correspondents to whom you believe you will be able to write regularly. To the others you owe at least a short note telling them that you are sorry. If you advertise for the

exchange of postage stamps, you should be prepared to send your correspondents stamps of approximately the same value as theirs, or to return their stamps promptly.

International correspondence by means of Esperanto gives you a key to the entire world. It enables you, at almost no cost, to enlarge your horizon, to learn about foreign countries and peoples, to gather important information in your special field of interest, to prepare future trips abroad, and to make a modest, but very real, contribution to the cause of international understanding and cooperation. There are many thousands of men and women in all countries who at this time are especially anxious to know more about the United States and Canada. Usonians and Canadians should be prepared to do their part in this important, and at the same time, highly enjoyable and stimulating field.

—The Editors of A.E.

NEW ESPERANTO STAMPS FROM BRAZIL

Drawings of two postage stamps issued by the Brazilian Government to commemorate the 10th Brazilian Congress of Esperanto, April 1945. It is noteworthy that Brazil issued four Esperanto stamps in previous years, and uses Esperanto in several official departments. These two sepia airmail and green regular stamps, unused, may be ordered from *American Esperantist* at 25c per set postpaid.

ESPERANTO AND PHILATELY

MANY GOVERNMENTS USE THE INTERLANGUAGE

WERNER SIMON

Postage stamps, postal stationery and cancellations are carried on mail to all parts of the world. Postal authorities therefore recognized at an early date that the picture and inscription appearing on mail matter would find an international audience.

During the last 30 years many postal administrations have issued illustrated postal cards depicting scenic views of their countries in order to promote tourist trade. It is readily understandable that often Esperanto was used for the descriptive text, for only the international language could interpret the pictures to the entire world.

The first issue of illustrated postal cards with Esperanto inscriptions appeared in 1927 for the 19th Esperanto World Congress at Danzig. Two sets of 11 cards, each imprinted with either a 10 or 20 pf. stamp, showed views of the Free City with explanations in German and Esperanto.

Liechtenstein followed in 1930 with a series of 6 cards in German and Esperanto and apparently this first issue was so successful that two additional sets of 10 cards each appeared in 1931.

Postal authorities of other countries soon became impressed with this internationally effective promotion. Austria issued 50 different cards in German, French, English and Esperanto. Brazil printed 20 cards with views of Rio de Janeiro followed by another set of 39 cards showing pictures from all the Federated States of Brazil, all of which used both Portuguese and Esperanto inscriptions. Hungary issued 3 different sets of 16 cards each, in Hungarian, French and Esperanto. Holland used cards with actual photos on the back with text

in Dutch and Esperanto. There are 3 different sets, one of them showing pictures of famous Dutch castles and another presenting the most famous Dutch mills.

Of special interest to the Esperantist are the cards from Czechoslovakia showing pictures of the Dr. Zamenhof Street in Lazne Belohrad, which town was a favorite vacation spot for the Esperantists of Central Europe. Another card picturing Prague reads "Esperanto centre in the heart of Europe" whereas the picture of Brno refers to the "City of the green radio station with regular Esperanto broadcasts." A total of 6 cards in Esperanto was issued by the Czech post offices.

The country which issued the largest number of Esperanto imprinted postal stationery is Russia. For years postal cards, envelopes etc. printed by the Soviet authorities were inscribed in Russian, one or other of the various languages spoken in the States of the Union, and Esperanto. There are more than 100 different varieties and it would be impossible to go into details within the scope of this article.

Another way of promoting the tourist trade on mail matter is the slogan cancellation. By incorporating a promotional slogan into the postmark or cancellation postal authorities have advertised effectively many different subjects. So it was only natural that Esperanto also was used in this connection.

In 1927 the Paris (France) post office used a slogan cancellation in Esperanto reading "Paris invites you, Exposition 1927." Rio de Janeiro calls herself "Turisma Urbo," the Esperanto words for "Tourist City" on several slogan cancellations. Even a

Brazilian postage meter refers in Esperanto to the International Sample Fair. While the use of Esperanto in slogan cancellations is only a more recent development, the universal language appeared on postal cancellations as early as 1912.

During the 8th Esperanto World Congress at Krakow, which city belonged to Austria at that time, a special postal station served the convened Esperantists and used a special Esperanto postmark in green color. Since that time special postal stations have become a standing institution at the Esperanto Congresses.

Esperanto postmarks are known from 20 World Congresses in 13 different countries. The last prewar congress at Bern, Switzerland, was served by an automobile post office which was established in front of the congress site.

Also 9 World Congresses of the Esperanto Workers Association used special postmarks. Other Esperanto cancellations are known from French, Hungarian, and Japanese National Esperanto Conventions, 2 International Catholic Esperanto Congresses, the International Boy Scouts Jamboree at Banska Bystrica and two conventions of the Dutch Workers Esperanto Federation.

Two Esperanto exhibitions were equipped with Postal stations using Esperanto postmarks, at Budapest in 1918 and at Leuven, Belgium, in 1937. An international conference in Paris, 1937, discussed the subject "Esperanto in modern life" and its postal station also used a special postmark. We must also mention the Esperanto-House in Arnhem, Holland, which contained facilities for lectures, a hotel for Esperantists, and used a special Esperanto postmark on letters.

In a few cases slogan cancellations were used in order to advertise Esperanto congresses in advance before the opening of the convention. Such cancels exist in connection with the World Congresses of Nuernberg (1923), Danzig (1927) and Bern (1939).

Last, but not least, the postage stamps must be mentioned which have inscriptions in Esperanto. Russia honored the language twice, in 1926 with 2 special stamps for the 6th International Workers Esperanto Congress and in 1927 with a stamp showing Dr. Zamenhof's picture and the green Esperanto star in commemoration of the 40th anniversary of the creation of the language. Other Russian stamps commemorating the radio inventor Popov as well as the Moscow Central Telegraph office and the Lenin Hydroelectric Power station on the Volchow river carry inscriptions in Esperanto.

Brazil issued stamps with Esperanto text in connection with the 8th and 9th International Sample Fairs of Rio de Janeiro. In 1937 both the 9th Brazilian Esperanto Congress and the Golden Jubilee of Esperanto were honored with special stamps. Only recently, in April 1945, two stamps were issued for the 10th Brazilian Esperanto Congress of which the airmail stamp bears the picture of Dr. Zamenhof.

A complete listing of the various items mentioned in this article would cover about 400 postal cards and envelopes issued by 7 postal authorities, 50 different postmarks from 19 countries, and 16 stamps issued by 2 countries. What better proof could be given of the importance of Esperanto for the postal communications of the future?

Students of the language problem need the American Esperantist—\$1.50 a year.

ESPERANTO IN ACTION

Shortwave news programs in Esperanto are now broadcast every Monday from Warsaw, Poland (5:00-5:15 PM, wavelength 49.06m); every Saturday from Belo Horizonte, Brazil (3:00-3:30 PM, wavelength 49.75m); every day, except Sunday, from Prague, Czechoslovakia (5:00-5:15 PM, wavelength 49.92m); all hours given in American Eastern Standard Time.

★

The death of an Esperantist member of the British Parliament, Mr. John E. Whitaker, at the age of 49, was a great loss. Shortly before his sudden death, Mr. Whitaker made a speech in Esperanto before the Lancashire and Cheshire Esperanto Federation. He was a member of the British Labor Party, which will probably discuss a resolution favorable to Esperanto at its forthcoming Party Conference in Bournemouth.

★

The New York Times Magazine of February 10 printed an article on "One Language for One World" by Lee McCabe ending with "several phrases taken at random from the Army's guides for soldiers stationed overseas and the same phrases as they would appear in Esperanto—which, of the synthetic languages, would seem to have the best chance of survival—and Basic English. Perhaps the answer lies in one of these." Basic English does not fare well at all in this comparison. Take, for instance, phrase 7: "This watermelon tastes good". Basic English: "This large green fruit with the form of an egg and a sweet red inside has a good taste". Esperanto: "La akvomelono gustas bone". The 12 phrases used as examples total 73 words in English, 61 in Esperanto, but 158 in verbose and clumsy Basic English. Esperanto is direct, concise and accurate in translation.

Shakespeare's Romeo and Juliet, translated into Esperanto by Stephen A. Andrew and recently published in London, brings the Esperanto translations of Shakespeare's plays to nine: Hamlet, Macbeth, King Lear, Julius Caesar, The Merchant of Venice, As You Like It, The Tempest, Midsummer Night's Dream, Romeo and Juliet. Hamlet was translated by Dr. L. L. Zamenhof, author of Esperanto. As You Like It, translated by Ivy Kellerman Reed, was presented by professional actors at the World Esperanto Congress in Washington, D. C., in 1910. Midsummer Night's Dream will be played in Esperanto at the next Conference of the British Esperanto Association, to be held at Bristol in June.

★

The famous Chinese scholar and lecturer, Very Rev. Dr. J.B. Se-Tsien Kao, O.F.M., addressing the Esperanto Interlanguage Association in New York on his return from a fourteen months' tour through Latin America on behalf of the Chinese Relief Commission, emphasized the interest in Esperanto which he found everywhere, particularly in Brazil, Uruguay, and Argentina. He delivered 27 lectures in and on Esperanto, many of them over the radio, and mentioned the language problem and its solution, Esperanto, in most of his 280 lectures and 78 radio talks as well as in press interviews. When Father Kao gave two lectures at the National University of Ecuador, in Quito, one on China, the other on Esperanto, Senor Mata, President of the Casa de Cultura Ecuatoriana was present. He became so enthusiastic that he announced his determination to organize an Esperanto association in Ecuador. Other details from Father Kao's travel report appear elsewhere in this journal, in Esperanto.

AROUND THE WORLD

Esperantist pilgrimages to Mecca, the publication of a religious Esperanto magazine for Muslims and of other Mohammedan literature in the Interlanguage, and pen-friendships between Esperantist Muslims of all countries are among the plans of the recently organized "Islama Korresponda Rondo" (IKRO) with headquarters in that great Muslim city (!), London, England. Mr. Colin Evans, alias Qassim Isma'il, is the organizer. A recent issue of the London "Muslim News" contained several items about Esperanto.

★

Among the international Esperanto journals which have resumed publication since January 1946 are the following: "Esperanto", organ of the UEA (Universal Esperanto Association), Geneva, Switzerland; "Espero Katolika", organ of IKUE (Catholic Esperanto Association), Roelofsarendsveen, Netherlands; "Sennaciulo", organ of SAT (Workers' Esperanto movement), Rotterdam, Netherlands; "Interligilo", organ of ILEPTT (Esperanto organization for post and communications employees), Paris, France.

★

Language trouble at the football match between the English "Rangers" and the Moscow "Dynamos" was described by referee Tommy Thompson, in the Newcastle (England) "Evening Chronicle" (according to "The British Esperantist"): "In all my experience I've never refereed a match in which the tension was so obvious . . . The players felt it, and the fact that I knew only two words of Russian . . . didn't help me much. There is no doubt the language difficulty has proved a great barrier in our games with the Russians. Only one of the party that I met could speak English. From now on I am an Esperanto advocate."

In Germany the Esperanto movement is slowly coming back to life. In Frankfort, in the American zone, according to the "Welwyn Times", an Englishman, Mr. Hinton, saw a notice on a lamp-post advertising the local Esperanto group-gathering. He attended and was the first person from another country the Frankfort Esperantists had met since Hitler banned the movement twelve years ago. In Hamburg, the British occupation authorities have licensed an Esperanto Society. Its President is Mr. Oscar Buene-mann, well-known as a former Editor of Esperanto journals. In Berlin, according to "The British Esperantist", Mr. G. C. Love, of the British Army Educational Centers, lectured on Esperanto in the "Toc H" Canteen.

★

Money is being given away to students of Esperanto in a number of prize contests. Every year the University of Liverpool, England, distributes 3 prizes of 25 Pounds (\$100) each for Esperanto essays and translations. Teachers and University students and graduates in any country of the British Empire are eligible. Last year one prize went to New Zealand. Many of our Canadian readers would be qualified for such a prize. In Pretoria, South Africa, the Esperanto journal "Afrika Voĉo" ("Voice of Africa") is offering 3 prizes of 2, 1, and 1/2 Pound respectively for articles on "An unforgettable day in my World War years since 1939". Entries must be 800 to 2,000 words in length and should reach Pretoria by June 30. Two prizes of \$100 each will soon be offered to Scouts in the Western Hemisphere learning Esperanto by spring 1947. Watch for the official announcement in a future issue of "American Esperantist." Boy Scouts should "Be Prepared" with a knowledge of Esperanto, which will be used at the World Jamboree in Paris in 1947.

AN AMERICAN ESPERANTIST IN MARSEILLE

GEORGE J. FALGIER

When the S.S. Philip P. Barbour set out from New Orleans in January, 1945, with a cargo of dry food stores for the Navy, none of us knew where we were going or how long the trip would take, the First Assistant Radio Operator least of all. I did not guess that our voyage would require a year, nor that after a long sojourn in the Philippines, I would find myself at Marseille in December.

France! Locale of one of the strongest Esperanto movements in Europe! I was sure there were many Esperantists in Marseille, but how to establish contact with them? My copy of the International Esperanto League's *Yearbook* had been compiled before the liberation of France and contained no addresses of Esperantists in that country, although it listed many in Switzerland, Sweden, England, and elsewhere.

I arranged for a small card to be placed in the window of the Havas news agency on the Canebière, the city's "main drag" and one of the notable business thoroughfares of the world. Thus I was enabled to meet Raymond Barbier, a tall, serious young man into whose personal life the war had brought tragedy. He had learned Esperanto while a prisoner of war in Germany, and had afterwards served as instructor for other prisoners who were interested in the interlanguage. We had several interesting conversations, all in Esperanto. I had the privilege of visiting him at his home and meeting members of his family.

Sinjoro Barbier told me the time and place of meeting of the *Marsejla Esperantista Grupo*, whose weekly meetings had not been stopped even by war. I arrived early and was welcomed in fluent Esperanto by Sin-

joro Pelletier, the energetic librarian of the society. As others arrived, greetings and conversation were in Esperanto. For me all this was a thrilling experience, living proof of the suitability of Esperanto, but for them it seemed to be quite matter-of-course. In fact, they revealed that they had been visited not long before by another American Esperantist, Gunnar Spant.

The biggest thrill of the evening was my meeting with the Gesinjoroj Yelland. This elderly but vigorous and vivacious couple use Esperanto as the everyday language of their home-circle by necessity, for neither can speak the native language of the other. They met at an Esperantist convention in England years ago — she, a Russian girl who had started studying Esperanto only three months before; he, an idealistic Englishman. After listening to the spirited flow of their speech for a few moments, the most confirmed doubter would be forced to admit that Esperanto is indeed a living language.

An Esperanto course was then being conducted with weekly meetings at the Lycée Thiers. I was invited to visit the class on the occasion of the celebration of the Zamenhof Festival, but to my great regret was unable to do so because of the scheduled departure of my ship.

In a personal sense, my Esperantist experiences in Marseille were the most significant of the voyage. I am certain that under the circumstances which existed, coming as an American speaking Esperanto, I was able to make a more intimate contact with the life of the citizens than I could have done if I had come as an American speaking French.

Donate library gift subscriptions — \$1 each, if ordered in lots of 5 or more.

THE ESPERANTO STUDENT

Here are some expressions needed when meeting Esperantists, on the street, in the club, in your classes. Practice the phrases out loud several times till you know them. Remember to pronounce the words clearly. Watch your pronunciation.

La Renkonto

Bonan vesperon, sinjoro, ĉu vi parolas Esperante? Mi vidas la butonon kun verda stelo!

Jes, fraŭlino, ĉu vi ankaŭ estas Esperantisto?

Mi parolas iomete. Mi nun studas la interlingvon.

Tre bone, kaj ĉu vi konas la Esperantistojn en la urbo?

Pardonu, sinjoro, mi ne komprenas. Ne parolu tro rapide, mi petas.

Ho, jes . . . ĉu vi konas sinjoron Mido? Li estas la prezidanto de la loka klubo.

Ne, sinjoro, mi ne konas lin.

Do, mi invitas vin al la klubo morgaŭ vespere! Ni kunvenas ĉiu-merkredo en la klubejo.

Dankon, sinjoro, kun plezuro mi vizitos la klubon. Je kioma horo?

Je la oka vespere, aŭ proksimume je la oka. Vi komprenas, ĉu ne? Mi renkontos vin ĉi tie morgaŭ vespere, kaj mi kondukos vin al la kunveno.

Mi tre dankas. Kaj nun . . . bonan vesperon! Ĝis la revido!

Ho, pardonu, fraŭlino, mi ne demandis . . . Kio estas via nomo?

Mi estas fraŭlino Vando, kaj kiu estis vi?

Mi estas sinjoro Bontono. Mi vidos vin morgaŭ. Ĝis la revido! Ĝis morgaŭ!

The Meeting

Good evening, Sir, do you speak Esperanto? I see the button with a green star!

Yes, Miss, are you also an Esperantist?

I speak a little, I am now studying the interlanguage.

Very good, and do you know the Esperantists in the city?

Pardon, Sir, I do not understand. Do not speak too rapidly, please.

Oh, yes . . . do you know Mr. Mido? He is the President of the local club.

No, Sir, I do not know him.

Therefore, I invite you to the club tomorrow evening! We meet every Wednesday in the club-room.

Thank you, Sir, I shall visit the club with pleasure. At what time?

At eight o'clock, or about eight. You understand, do you not? I will meet you here tomorrow evening, and conduct you to the meeting.

Thanks very much. And now . . . good evening! Until we meet again!

Oh, pardon, Miss, I did not ask . . . What is your name?

I am Miss Vando, and who are you?

I am Mr. Bontono. I shall see you tomorrow. So long! Until tomorrow!

Mond-Federacio per Esperanto

UNIVERSALA LIGO: El Nederlando venas novaĵo pri la starigo de *Universala Ligo*. La mondfama estro de Cseh-kursoj per la Internacia Instituto de Esperanto, *Andreo Cseh*, estas Prezidanto de *Universala Ligo*. Multaj Esperantistoj jam aliĝis. Ĝi celas por "doni konkretan formon al la Zamenhofa idealo: *la reunuigo de la homaro*. Por tiu celo la *Universala Ligo* laboros per la plej modernaj kaj praktikaj rimedoj . . ." Skribu por plena informo al: *Universala Ligo, Riouwstraat 172, Den Haag, Nederlando*.

UNO and ESPERANTO

To the occasional playfellow in the Esperanto movement, with mind *in nubibus*, there is something almost prophetic about the "O" in "UNO"! Indeed, as an alphabetization of "United Nations", (which ordinarily would be "U. N." or "UN"), the "O" in "UNO" can only be explained with reference to Esperanto. "All nouns in Esperanto end in 'O'"—and it is the custom in Esperanto to take the initials of names like "United Nations" (U.N.) and combine them with the substantive ending "O" to make "UNO".

When we add to this play with letters the obvious need for the neutral interlanguage in the deliberations of UNO, it becomes less fanciful to see an omen in the "O" of "UNO". Many reports have come out of the UNO conferences exploring the language barriers. Mrs. Eleanor Roosevelt, at the London conference, said: "The language barrier is a very severe one, . . . every child throughout the world should learn the language of his own country and one agreed language, which would be the same all over the world." This is clear recognition of *the concept of interlanguage*, exactly as proposed by Esperantists. As for the "agreed language", it can ultimately be none other than the vital "going concern" — *Esperanto*.

However, there is something much more important than letters and words involved in the successful realization of this epochal advance in world communication and interchange. There must be *action*, by hard-headed realists in the Esperanto movement. UNO comes to the United States of North America (USO-NO). Great opportunity and great

responsibility rests with the Esperanto Association of North America. Every Esperantist, of whatever tendency, must support the *American Esperanto* movement as never before. All must unite to bring the American movement in line with the responsibilities which the place of UNO, and the place of America in the post-war world, suggests as the chief locale for the effective realization of Esperanto.

As far back as 1907, Dr. L. L. Zamenhof realized the importance of a strong, practical Esperanto movement for America, when he wrote with *emphasis* on the importance of a great American Esperantist magazine, and of America, in the common world effort. (See Nov-Dec., 1945, issue of "AE"). We call upon all thoughtful Americans, as well as the great body of American Esperantists, to give undivided support to EANA, to "AE", and the practical endeavors for Esperanto in UNO. Nothing short of *the utmost from each of us* can make the "O" in "UNO" mean more than a "three-letter word in Esperanto".

DR. S. ZAMENHOF

We are pleased to announce that Dr. S. Zamenhof, nephew of the author of Esperanto, Dr. L. L. Zamenhof, has joined the Editorial Staff of "AE". Dr. S. Zamenhof is an Esperantist, scholar, and scientist, in his own right.

DR. NORMAN McQUOWN

Another expert in the field of languages, with a profound knowledge of scientific linguistics, Dr. Norman McQuown, has added his strength to the Editorial Staff of "AE". We welcome him as an active Associate.

The Esperanto Association of North America

EXECUTIVE COMMITTEE

Robert Karlson, *President*,

G. Alan Connor, *Gen. Sec'y*,

Joseph Leahy, *Member*

“I HAVE ENJOYED SERVING E.A.N.A. . . .”

To the Members of EANA:

When I was elected President of EANA in 1942, I thought I should have the pleasure of presiding at the 1943 Kongreso; however, it has been impossible to hold a meeting up to the present time. In the summer of 1943, I visited Detroit to discuss Esperanto affairs with Mrs. Davis, who was then editor of AE. The next summer (1944), I went to New York to consult with Mr. Connor, the new editor of AE, so you see, I had two “Kongresetojn” which most of you missed. Soon after leaving New York, however, I became more or less an invalid, and in the Fall of 1944 I considered resigning, but the Vice-President was not in position to take over the duties of the presidency. At election time, in 1945, the Estraro urged me to retain the presidency until a new Vice-President could become sufficiently acquainted with EANA affairs to assume leadership. After considerable correspondence and discussion, Mr. Robert Karlson was selected, as he seemed well qualified and finally expressed his willingness to assume the presidency when necessary; and now I feel that the time has come for me to resign.

Although my health is about the same, I have had to confine my correspondence almost entirely to essential Esperanto matters, and have felt the heavy burden of responsibility for a task poorly performed. I have tendered my resignation, to take effect January 1st, 1946, and hope before long to be able to catch up with my long-neglected personal correspondence.

I have enjoyed serving EANA and greatly appreciate the honor and responsibility intrusted to me by the organization. I feel now, however, that Mr. Karlson is well grounded in the major aspects of Esperanto affairs in North America, and feel sure that his ability and enthusiasm will carry us on to great achievements in the years ahead.

— CECIL STOCKARD, *Ex-President*

“I KNOW HOW MR. TRUMAN FELT . . .”

To the Members of EANA:

I know how Mr. Harry S. Truman felt.

Like Mr. Truman, I did not wish for, nor expect, the task; but I will not shirk it. I am more fortunate than Mr. Truman, because my predecessor is among us, to help and encourage us all.

I hope I will be pardoned, if I emphasize at this time that tried and proven maxim, “En Unueco estas Forto.” Interlanguage can and must largely reach its goal within this decade, but it can conquer only if its adherents unite their strength and efforts.

Sincerely and cooperatively yours,

— ROBERT KARLSON, *President*

ADIAŬA LETERO DE PASTRO JOHANO B. KAO

Al la Esperantistoj de Usono kaj Latino-Ameriko

Karaj kaj Estimataj Samideanoj:

Antaŭ ol forlasi tiun ĉi kontinenton por reiri al mia patrolando, mi deziras saluti kaj adiaŭi vin ĉiujn, Esperantistojn de Usono kaj la tuta Latino-Ameriko, pere de la bela revuo "Amerika Esperantisto."

Dum mia longa vojaĝo kaj restado en Usono kaj Latino-Ameriko, mi konatiĝis kun multaj el vi, kaj mi povis observi kaj admiri la sindoneman laboron kaj nelacigeblan klopodadon de multaj samideanoj en diversaj landoj por nia movado. Kaj ofte mi spertis la esperantistan fratecon, bonkorecon kaj ĉiuspecan ĝentilecon de multaj el vi, ĉu individue aŭ grupe. Mi neniam forgesos vian amikecon kaj ĝentilecon.

De mia sperto, akirita dum longa vojaĝo tra ĉiuj landoj de la Nova Mondo, mi vidis grandan estontecon por nia movado en tiu ĉi kontinento. Tie ĉi nia movado povos kreski rapidege, se la Amerikaj Esperantistoj havos pli taŭgajn organizojn, pli fortan unuecon, pli sinceran kunlaboradon, kaj faros pli sindoneman klopodadon, pli viglan agadon, pli diskretan propagandon. Ĉar Esperanto estas treege facila por Latino-Amerikanoj, kiuj povas lerni ĝin en mallonga tempo. Samtempe Esperanto estas tre bezonata instrumento por Nord-Amerikanoj en iliaj ĉiutage kreskantaj rilatoj kun aliaj popoloj. Krome, la publika opinio ne estas kontraŭ la internacia lingvo, sed ĉie oni sentas la neceson de la universala helplingvo. Laboru, do, karaj samideanoj, laboru pli vigle, pli fervore por disvastigi nian lingvon! Enirigu ĝin ĉiufranken kaj ĉiuloken! Precipe enirigu ĝin en la lernejojn! Nur tiel ĝi povos triumfi.

Post hejmenreiro, mi faros mian eblon, laŭ mia modesta povo, por diskonigi Esperanton inter miaj samnacioj, kaj samtempe mi kunlaboros kun vi internacie. Kaj mi skribos al vi el Ĉinujo de tempo al tempo.

Fine, kun kora saluto kaj sincera danko, mi bondeziras al vi ĉiuj, ĝojon, feliĉon, prosperon kaj plenan sukceson en via esperanto-laboro!

Via ĉina amiko,

Pastro Johano Baptisto Kao

Nov-Jorko, la 14-an de Februaro, 1946.

HEROLDO DE ESPERANTO

Responde al multaj demandoj, S-ro Teo Jung (Nederlando) petas nin komuniki ke jam de ok monatoj li estas klopodanta pri reeldono de Heroldo de Esperanto, kiu estis antaŭ la milito la semajna internacia organo de la Esperanto-movado. Fine li sukcesis aranĝi ke la unua postmilita numero povos aperi, post nelonge, kun 8 grandaj paĝoj, en la tradicia taggazeta formato. En la jaroj 1920-1940 aperis entute 1049 numeroj de Heroldo, nombro ne atingita de iu alia Esperanto-gazeto. La 1050-a numero ĵus estis kompostita kiam la invado de la Hitler-armeoj en Nederlondon kaj Belgujon malebligis ĝian aperon.

La abonprezo de Heroldo por 1946 estas por Usono du dolaroj. Laŭ interkonsento kun la ĉefoficejo de IEL, usonanoj povas pagi sian kotizon por Heroldo al la Ĉefdelegito de IEL, Donald E. Parrish, 328 West 46th Street, Los Angeles 37, California.

ĈINA AMBASADORO DE ESPERANTO EN SUDA KAJ CENTRA AMERIKO

Kiam Pastro Kao foriris de Buenos Aires al Paragvajo, unu el la argentinaj Esperantistoj, kiuj adiaŭis lin je la stacidomo, ŝovis vizitkarton en lian manon. La eminenta ĉina "Ambasadoro de Bonvolo" legis ĝin nur poste, en la vagonaro rulanta laŭlonge de la Parana Rivero. Ĝi diris: "Pastro Kao, dum via restado en Buenos Aires vi faris pli multe por Esperanto ol ni ĉiuj kune faris dum 30 jaroj."

Tiu vizitkarto estis inter la interesaj dokumentoj, kiujn Pastro Kao montris en New York la 19an de Januaro, kiam li raportis en la Esperanto-Interlingva Asocio pri sia 14-monata vojaĝo tra ĉiuj landoj de Suda kaj Centra Ameriko kaj pri siaj klopodoj por la disvastigo de Esperanto en tiuj landoj. Estante modesta homo, Pastro Kao diris, ke la vortoj sur la vizitkarto estas troigo, sed ke li tre ege ĝojas, ke, laŭ la juĝo de multaj Esperantistoj, lia vojaĝo havis kuraĝigan kaj instigan efikon por la Esperanto-movado.

Pastro D-ro Johano Se-Tsien Kao, O.F.M., Delegito de la Apostola Vikario de Fengsiang, en la Provinco Shensi en Ĉinujo, faris la longan vojaĝon, preskaŭ ĉiam aerplane, kiel Membro de la Ĉina Helpa Komitato por Militviktimoj, agentejo de la Ĉina Registaro. Li vizitis la Prezidantojn de 8 respublikoj, la Ministrojn pri Eksterlandaj Aferoj de 11 landoj, la Nunciojn kaj Apostolajn Delegitojn de la Papo en ĉiuj landoj, kaj pli ol 40 katolikajn ĉefepiskopojn kaj episkopojn. Pastro Kao faris pli ol 280 publikajn prelegojn, multajn el ili en universitatoj, kaj 78 radio-paroladojn. Li donis intervjuojn al pli ol 120 ĵurnaloj. 27 el liaj paroladoj estis en aŭ pri Esperanto, sed Esperanto estis menciata aŭ detale priskribata en preskaŭ ĉiuj paroladoj. Plej ofte Pastro Kao paroladis en hispana kaj

portugala lingvoj, multaj prelegoj estis en Esperanto, kelkaj en angla, franca, kaj ĉina lingvoj.

Statistiko estas seka. Sed la raporto de Pastro Kao en New York tute ne estis seka. Li montris dikan libron, kiu enhavas eltranĉaĵojn el la ĵurnaloj de ĉiuj landoj de Suda kaj Centra Ameriko, en kiuj aperis intervjuoj kun Pastro Kao, biografiaj informoj pri li, aŭ raportoj pri liaj paroladoj kaj vizitoj. Preskaŭ ĉiuj el tiuj artikoloj enhavas almenaŭ mencion pri Esperanto, multaj entenas kompletan propagand-artikolon por nia lingvo. Pastro Kao montris tion ekzemple pri "O Globo," de Rio de Janeiro, kaj "Agora," de Buenos Aires.

Estante katolika pastro, la ĉina eminentulo ankaŭ faris predikojn en Esperanto, ekzemple dum la Argentina Esperanto-Kongreso en Rosario kaj diversfoje en Buenos Aires, en diservoj organizitaj de la Argentina Katolika Esperanto-Asocio, kiu havas preskaŭ 200 membrojn kaj kies agadon Pastro Kao multe laŭdis. Li ankaŭ montris honoran medalon, kiun li ricevis de tiu Asocio.

Dum li estis en Buenos Aires, tri libroj de Pastro Kao aperis en tiu urbo. Unu estas Sistema Vortaro en Hispana Lingvo kaj Esperanto, kiun li preparis antaŭ sia vojaĝo. La plej grava verko estas "Ĉinujo Hodiaŭ kaj Morgaŭ," hispanlingva diskuto de la plej gravaj nuntempaj problemoj kaj tendencoj en Ĉinujo. Bonega ĉapitro pri Esperanto, kiun ĝi entenas, ne nur prezentas, en klara kaj konvinka maniero, la problemon de internacia lingvo kaj ĝian solvon per Esperanto, sed ankaŭ pravas la nuntempan utilecon de Esperanto per la ekzemplo de la personaj spertoj de la aŭtoro en multaj landoj de Azio, Eŭropo kaj Ameriko. La ĉapitro estas la teksto de parolado, kiun Pastro Kao faris la

16-an de Junio 1945 en la Ĵurnalista Societo (Circulo de la Prensa) en Buenos Aires. La tria libro estas hispana traduko de la verko pri la Socia kaj Politika Filozofio de la Konfucianismo, kiun li originale publikigis franclingve en Paris en 1938.

"*Amerika Esperantisto*" jam raportis, kiel Pastro Kao, kiu estas unu el niaj Korespondantaj Redaktistoj, helpis la sukceson de la Tria Argentina Esperanto-Kongreso en Rosario. Lia vojaĝplano ne permesis al li, esti en Rio de Janeiro dum la Deko Brazila Esperanto-Kongreso, sed en la antaŭaj monatoj li faris tiom da reklamo por Esperanto en Brazilo kaj tiom helpis sukcesigi la Kongreson, ke la Ĝenerala Sekretario de la Kongreso, S-ro Ismael Gomes Braga, sendis al li oficialan dankleteron.

En Sudameriko la Esperanto-movado estas plej vigla en Brazilo, Argentino kaj Urugvajo, kaj Pastro Kao multe laŭdis la agadon de la tieaj samideanoj kaj organizoj. En la aliaj landoj ankaŭ ekzistas Esperantistoj, sed ili ne estas tre aktivaj. En Ĉilo, Ekvadoro, Peruo, Nikaragvo, Honduraso, ktp. Pastro Kao paroladis pri Esperanto en la radio, tiamaniere kreante novan intereson. En Peruo li ne vidis eĉ unu Esperantiston, sed parolinte pri Esperanto en radio, li ricevis el malgranda urbo leteron kun la informo, ke ekzistas kelkaj Esperantistoj en tiu loko. Bedaŭrinde li ne povis akcepti ilian inviton kaj viziti ilin. Pastro Kao ankaŭ renkontis aron da Esperantistoj en Meksiko.

Donante vigan priskribon de la movado kaj de ĝiaj gvidantoj en Sudameriko, Pastro Kao laŭdis speciale la energian kaj sindoneman agadon de S-ro Couto Fernandes, D-ro Do-

mingues kaj S-ro Gomes Braga en Brazilo kaj de D-ro Quina Gonzalez en Argentino. Li aldonis, ke bedaŭrinde en kelkaj lokoj nesufiĉa kunlaboro, internaj disputoj kaj neaŭgaj propagand-metodoj malrapidigas la progreson. En kelkaj okazoj gravaj personoj treege miris, kiam Pastro Kao parolis al ili pri Esperanto. Ili havis la eraran impreson, ke Esperanto estas spiritista afero aŭ ke ĝi estas ligita kun komunismo aŭ anarkiismo. Pastro Kao diris, ke ĉiu havas la rajton uzi Esperanton por siaj propraj celoj, sed ke en la ĝenerala propagando oni devas ĉiam insisti, ke Esperanto apartenas al ĉiuj kaj ke la neŭtrala Esperanto-movado estas neniel ligata kun politikaj, religiaj aŭ klasaj interesoj.

En diversaj landoj Esperantistoj parolis al Pastro Kao kun laŭdo kaj admiro pri "*Amerika Esperantisto*," kiun ili konsideras tre bona kaj taŭga gazeto. Laŭ la opinio de Pastro Kao, regula kaj intima kunlaboro inter la Esperantistoj de Norda, Centra kaj Suda Ameriko estus dezirinda. Tia kunlaboro sendube havus tre favoran influon al la progreso de Esperanto en la okcidenta duonsfero kaj en la tuta mondo.

Pastro Kao, kiu foriris el sia hejmlando en 1930, por studi en Romo kaj Francujo, partoprenis internaciajn kaj naciajn Esperanto-kongresojn kaj vizitis Esperantistojn kaj Esperantogrupejojn en preskaŭ ĉiuj landoj de la mondo. Li intencas reiri al Ĉinujo en la proksima estonteco. Homo eminenta, klera, elokventa kaj simpatia, li faris multe por Esperanto ankaŭ en Usono. Ni deziras al li feliĉan vojaĝon kaj grandan sukceson por lia estonta Esperanto-laboro en Ĉinujo.

Ĉiu Membro de EANA aŭtomate fariĝas Asocio-Membro de IEL. Sed por ricevi la Jarlibron kaj gazeton de IEL oni devas aparte fariĝi Individua Membro de IEL Ĉef-Delegito: D. E. Parrish, 328 W. 46 St., Los Angeles, Cal.

LA JARCENTO DE LA ORDINARA HOMO

HENRY A. WALLACE

Sekretario de Komercio por Usono

Redaktista Noto: Ĉi tiu estas la lasta el tri sinsekvaj partoj de la epoka parolado de Henry A. Wallace. La tezo estas ankoraŭ tre grava — ja eĉ pli grava nun post la eksplodo de la atoma bombo.

★

(*Daŭrigo*)

Kaj kiam la tempo de paco venas, la civitano denove havos devon, la superregan devon por oferi la malpli-grandan intereson al la pli granda intereso de la ĝenerala bonstato. Tiuj, kiuj formulos la pacon, devas pensi pri la tuta mondo. Ne povos esti privilegiitaj popoloj. Ni mem en Usono ne pli estas mastro-raso ol la Nazi-anoj. Kaj ni ne povas daŭrigi ekonomian militadon sen planti la semojn de armita militado. Ni devas uzi nian potencon ĉe la pac-tablo por konstrui ekonomian pacon kiu estos justa, bonfarema kaj daŭra.

Returne al la kvar devoj: Produktadon, jes — estos facile havigi produktadon sen aŭ strikoj aŭ sabotado, produktadon kun tuktora kunlaboro per volontaj brakoj kaj viglaj cerboj; entuziasmo, aktiveco, energio konektitaj al la mova forto de senĉesa persistado tagon post tago. Hitler scias, tiel bone kiel tiuj el ni, kiuj sidas en la kunsidoj de la Konsilantaro por Milita Produktado (War Production Board), ke ni ĉi tie en Usono estas gajnantaj la batalon por produktado. Li scias ke kaj la laboro kaj la komercio en Usono estas farantaj plej rimarkindan taskon, kaj ke lia sola espero estas trarompĵi al plena venko iam dum la sekvontaj ses monatoj de nun.

Mi ne necesas diri multon pri la devo por batali. Iuj asertas, kaj Hitler kredas, ke la usona popolo fariĝis mola en la lasta generacio. Agentoj de Hitler konstante predikas en Sud-Ameriko ke ni estas tĵimuloj, kiuj ne povas tiel uzi la batalilojn de mo-

derna milito kiel la "bravaj" germanaj soldatoj. Estas vere ke usonaj junuloj malamas militadon kun sankta malamo. Sed pro tiu fakto, kaj pro tiu ke Hitler kaj la germana popolo reprezentas la veran simbolon de milito, ni batalos kun senlaca entuziasmo ĝis militado kaj la ebleco de militado estas forigitaj for de tiu ĉi planedo. Ni purigos la plago-lokon de Eŭropo, kiu estas la Germanujo de Hitler, kaj kune kun ĝi la infero-kavon de Azio — Japanujo.

La usona popolo ĉiam havis fortan kuraĝon kaj ĉiam ĝin havos. Vi konas la rakonton pri Bombard-Piloto Dixon kaj Radiofonisto Gene Aldrich kaj Armilisto Tony Pastula — la rakonton kiun Usonanoj rakontados al siaj infanoj dum generacioj por ilustrati la homan kapablon por venki ian sorton. Tiuj viroj vivis dum 34 tagoj sur la senŝirma maro en kaŭĉuka savfluso, ok futojn longa kaj kvar futojn larĝa, tute sen ia nutraĵo krom tia kian ili elprenis el la maro kaj la aero per unu poŝ-tranĉilo kaj unu pistolo. Tamen ili travivis tion kaj alvenis fine al la marbordo de insulo kiun ili ne konis. Malgraŭ la suferado kaj malforteco, ili staris kiel kuraĝuloj, sen ia armilo restanta por defendi sin, kaj sen ŝuoj je la piedoj aŭ vestaĵoj je la dorsoj, kaj marŝis en milita vico ĉar, ili diris, "se tie estus Japanoj ni ne volis esti rampantaj."

La batalantaj viroj de Usono, kaj ĉiuj el la batalantaj viroj de la Unuiĝo de Nacioj, necesos elvoki la tuton de sia kuraĝo dum la sekvontaj kelkaj monatoj. Mi estas konvinkita ke la somero kaj aŭtuno de 1942 estos tempo de superega krizo por ni ĉiuj. Hitler, kiel la boksisto kiu konscias ke li alproksimiĝas al la falbatego, kolektas la tuton de sia restanta mili-

tistaro por doni unu lastan riskegan baton. Estas ekstrema timo en la koro de la frenezulo kaj kreskanta mal-kontento inter lia popolo, dum li pretiĝas por sia lasta tutpena ofensivo.

Ni devas anticipi ke la ofensivo kontraŭ nin atingos sian kulminon iam dum la sekvontaj kelkaj monatoj. La konvulsiaj penoj de la mortanta frenezulo estos tiel grandaj ke iuj eble estos trompitaĵoj al opinioj ke la situacio estas malbona je tempo kiam ĝi efektive pliboniĝas. Sed rilate al la plejmulto de ni, la okazoj en la sekvontaj kelkaj monatoj, kvankam ili eble estos maltrankviligaj, nur pliigos nian volon por okazigi plenan venkon en tiu ĉi milito por liberigo. Dum ni hardigas nin por la superega peno, ni ne devas forgesi la noblan heroismon de la subpremitaj en Eŭropo kaj Azio, ĉu ĝi estas en la montoj de Jugoslavio, la fabrikejoj de Ĉekoslovakio kaj Franclando, la bienoj de Pollando, Danlando, Nederlando kaj Belgujo, inter la maristoj de Norvegujo, aŭ en la milit-okupitaj

partoj de Ĉinujo kaj la Orientaj Indioj de Nederlando. Ĉie la animo de la homo sciigas la tiranon ke sklaveco de la korpo ne ĉesigas rezistadon.

Ne povas esti duonaj rimedoj. La volo de la usona popolo celas al plena venko. Nenia kompromiso kun Satano estas ebla. Ni ne haltos ĝis ĉiuj viktimoj sub la Nazi-jugo estas liberigitaj. Ni batalos por plena paco kiel ankaŭ por plena venko.

La popola revolucio estas en marŝo, kaj la diablo kaj ĉiuj liaj anĝeloj ne povos sukcesi kontraŭ ĝin. Ili ne povos sukcesi, ĉar la Eternulo subtenas la popolon.

"Li donas povon al la malfortaj; al tiuj kiuj ne havas potencon Li pliigas fortikecon . . . Tiuj kiuj servas la Eternulon supreniros per flugiloj kiel agloj; ili kuros, sed ne laciĝos; ili marŝos, sed ne malfortiĝos."

Forta per la potenco de la Eternulo, ni kiuj batalas por la popola afero neniam ĉesos ĝis tiu afero estas venkinta.

(Fino)

KANADO KAJ MEKSIKO — VIVU, KRESKU, FLORU!

KANADO: Tiu granda Amerika lando, norde de Usono, multe revigliĝis lastatempe por la komuna klopotado pri Esperanto. Jam delonge tiu nelacigebla samideanino, F-ino Doris Saville, Vancouver, laboris por nia afero. Kaj ŝi skribas pri alia nelacigebla propagandisto en Kanado, Robert Karlson: "Vere, nia Vic-Prezidanto (nun Prezidanto de EANA), S-ro Karlson estas forta turo inter ni." Mankas spaco ĉi-foje por priskribi multajn aliajn. Jen, preskaŭ tuta klubo en Vancouver ĵus aliĝis al EANA, raportita de F-ino M. A. Lavoie: F-ino Saville, F-ino Bruce, S-ro Forrest, S-ro Hundal, F-ino Hassard, F-ino Lavoie.

MEKSIKO: De la Meksika Esperantistaro ofte venas leteroj pri la klopotoj por Esperanto, kaj kelkfoje ni havis la plezuron presi artikolojn en "AE." Sed ĝoje ni, en Nov-Jorko, havas intiman kontakton kun fervora subtenanto de Esperanto, en la persono de S-ro Macedonio Platas. S-ro Platas estis Prezidanto de "Centro Mexicano de Nueva-York," sed dum la milito li deĵoris en la Meksika Ambasadorejo en Vaŝingtono. Nun, li denove troviĝas en Nov-Jorko. Je la 19-a de Januaro, S-ro Platas faris paroladon kun belaj kolor-filmoj pri lia patrolando, ĉe la Esperanto-Interlingvo-Asocio, en la Hotelo Nov-Jorkano.

Kanadanoj kaj Meksikanoj: Sendu plenan novaĵon por la sekvonta n-ro. de AE.

MIAJ AVENTUROJ EN LA MILITO

TEO JUNG, *Scheveningen, Nederlando*

La artikolo estas kompilita el partoj de leteroj, kiujn S-ro Teo Jung, fondinto de la semajna ĵurnalo *Heroldo de Esperanto*, sendis al D-ro W. Solzbacher kaj S-ro G. A. Connor.

Via Kristnaskokarto atingis min hodiaŭ, la 21-an de Decembro, je mia naskiĝtago. 53-jara mi fariĝis hodiaŭ. Jam! Kiam mi venis al Nederlando, mi estis ankoraŭ 43-jara. Kiel la tempo pasas! Kaj verdire ĉiuj ĉi estis jaroj perditaj.

Dum la milito mian filon oni volis ankaŭ kapti por la Hitler-Junularo, sed mi sukcesis forteni lin el la ungoj de la Nazioj. Kaj min oni volis en la lasta fazo de la milito ankoraŭ fari soldato. Sed mi strikis, "subakviĝis," la 21-an de Februaro 1945, kaj revenis hejmen nur je la 5-a de Majo, Tago de Liberiĝo. Tiam mi elpendigis la 5 metrojn longan verdan flagon, kiu laste estis flirtinta en Kolonjo antaŭ 12 jaroj — kiel signon, ke ankaŭ mi sentis min kaj la Esperanto-movadon fine liberigita de jugo, kiu premis nin dum 12 jaroj.

Mi bone memoras, kiam alvenis en Hago la unuaj amerikaj bombaviadiloj kun nutraĵoj anstataŭ bomboj. Tiam mi estis en hospitalo, kien mi estis rifuĝinta por eviti militservon por la Nazioj. Mi estis operaciita je simpla hernio, laŭdire tamen malsimpla, kaj la nederlanda kirurgo ĉiam denove malfermis mian vundon, kaj tiamaniere mi restis en la hospitalo dum 3 monatoj. La tago, kiam la aviadiloj alvenis, estis la plej bela tago en mia vivo. La bombaviadiloj, alitempe tiom ege timigaj, aperis al ni kiel savangeloj. Tute malalte ili flugis trans la urbon. La fratulinoj de la hospitalo staris en siaj monakinaj roboj sur la tegmento kaj salutis la aviadilojn per svingado de grandaj litorukoj. La malsanuloj vigliĝis. En la sama ĉambro, en kiu kuŝis mi, estis

du aliaj pacientoj. Unu el ili estis junulo kun inflamiĝinta genuo. Li apenaŭ kapablis sin turni en la lito. Tiu junulo ne plu sentis doloron; li saltis en la lito, kuris al la fenestro kaj entuziasme ekkriis: "Ha, belege! Grandioze! Potence! Ke tion mi povis ĝisvivi! Belege!" Jes, tiam ni ĉiuj jam sentis, ke la liberiĝo baldaŭ venos.

Nun ni denove vivas en paco. Sed la sekvo de la milito ankoraŭ ne estas venkitaj . . . Ĉie ankoraŭ estas ruinoj. Ankaŭ Hago multe suferis. Preskaŭ 8,000 loĝejoj estas komplete detruitaj, kaj aliaj dekmiloj estas difektitaj. En Scheveningen, antaŭe alloga banloko, ankoraŭ troviĝas multe da bunkroj, kirasmuroj, tankbariloj ("drakodentoj") ktp. En la posttagmezo antaŭ Novjaro ankoraŭ eksplodis municia bunkro en la dunoj proksime de ni. Estis terura krakego, la domoj tremis, ĉie splitiĝis vitroj. Flavruĝa nubo el ruinaĵoj, ŝtonoj kaj sablo leviĝis kvaŭzaŭ el kratero kaj deŝarĝis sian enhavon super la stratoj de Scheveningen. Kie la bunkro staris, troviĝis post la eksplodo grandega funelo 20 metrojn profunda . . .

Mi tralegis la numeron de "*Amerika Esperantisto*" kun granda intereso. La artikoloj estas legindaj, kaj kelkaj staras sur laŭdinde alta nivelo. Ankaŭ la eksterajo de la gazeto estas plaĉa, kaj mi supozas, ke en sia nova formo AE tre taŭgas kiel propaganda organo . . .

Mi estas klopodanta, jam de pli ol duona jaro, reaperigi "Heroldon." Nun fine mi sukcesis aranĝi, ke post nelonge, verŝajne je la fino de Marto, povu aperi la unua postmilita numero de la "Heroldo".

LA BELECO

Tradukis: DAVIDO JAGERMAN

Inter ĉiuj malbelaj vizaĝoj en la mondo, ni foje vidas vizaĝon faritan laŭ la Dia plano. Tiam io mirinda okazas al ni; la Blua Birdo kantas, la Ora Bono brilas, kaj dum kurioza momento ĉio ŝajnas sensenca escepte de nia impulso por sekvi tiun belan vizion, sekvi ĝin ĝis la hela Paradizo kiun ĝi promesas.

Platono certigas al ni, ke tia momento ne estas (kiel ni emas konsideri ĝin) nur malklara kaj trompa afero de la sentoj, sed ĝi estas Dia malkovro. Platono diras ke en bela vizaĝo ni vidas, kiel en spegulo, la Absolutan Belon. Platono asertas ke ĝi estas ja la Realo brilante al ni en la kaverno kie ni loĝas en ombroj kaj mallumo. Tial ni sekvu tiujn belajn viziojn, kaj iliaj brilantaj paŝosignoj kondukos nin supren ĝis la plej alta Ĉielo de la Saĝo.

Ankaŭ la poetoj kantas pri tiu glora doktrino de la Belo per pezaj notoj sur siaj oraj kordoj. Tia muziko suprenfloras tra la ĉielo tiel dolĉa, tiel stranga, ke eĉ la Anĝeloj ŝajne klinas sin de la steloj por aŭskulti.

Tamen, ho Platono, ho Poeto, ho Anĝeloj de la Ĉielo, kiam ni sekvas vin, en kiajn embarasojn vi ja kondukas nin!

Friendly Tips for Students

1. The word *foje* is an adverb which indicates time in an indefinite sense, and it is translated as "once, once upon a time, at times." It indicates that an action took place at an indefinite time. For example, take the word *nokte* which means "at night." *Homoj dormas nokte.* (People sleep at — during — in the night.) Not specifying, but generalizing the time. *Mi ŝatas legi vespere.* (I like to read in the evening.) *Lunde* (on Mondays), etc.
2. Often in Esperanto the suffixes are used with verb endings. The word *emas* is composed of *em* which means "tendency," plus the verb ending *as*. Thus *emas* means "have a tendency to" (or "tend to"). In the story, *kiel ni emas konsideri ilin* is translated "as we tend to consider them." When using your dictionary you must remember the agglutinate (putting together) quality of Esperanto, and be guided by the meanings of each part of the Esperanto word.

— P. K.

STEPHENS WORD CARDS: 512 cards with pictures on one side, and words on the other, translations in French, Spanish, German, Italian, English, and ESPERANTO. Excellent game for learning Esperanto. Order from American Esperantist, only \$1 per set.

“NI IRU!”

Since Mrs. Flora Wyman's call for \$100 contributions to the "Working Fund" we have received two responses. First to answer her challenge was S-ro James H. Furay, with the striking slogan, "Ni iru!", and a check for \$100. S-ro Furay's slogan is typically American, in both language and spirit. Immediately following his check, we received the second \$100 from "Anonymous". If just three more members will immediately act in the spirit of "Ni iru!", with contributions of \$100, we will win Mrs. Wyman's \$100, and we will have carried the "Working Fund" to immediate and complete success! A bit over half the sum required has now been contributed. Surely three more members will come for-

ward with \$100 each; and there must be several who will send in their \$25 contributions: Let's all dig deep, and put the FUND "over the top". "NI IRU!" May we list you among those, in next issue of "AE", who have contributed to this all-important campaign for *Esperanto in America!*

We are happy to also announce a new member of our Advisory Committee, by virtue of his contribution of \$25: George B. Wrenn. Other contributions to date are: George Hirsh, \$6; W. G. Adams, \$5; Conrad Fisher, \$5; Clement Ayres, \$3; Grace Randolph, \$2; Eldred Lowe, David Jagerman, Edward D. Moore, Julia May Leach, \$1 each. Thank you one and all! May we hear from many others!

Contributions to EANA Exempt from Federal Income Tax

Here are the more important paragraphs of the Treasury Department's document re Exemption, to EANA, October 17, 1945: "... you are exempt from Federal income tax under the provisions of section 101(6) of the Internal Revenue Code and corresponding provisions of prior revenue acts, as it is shown that you are organized and operated exclusively for educational purposes."

"Contributions made to you are deductible by the donors in arriving at their taxable net income in the manner and to the extent provided by section 23(o) and (q) of the Internal Revenue Code, as amended, and cor-

responding provisions of prior revenue acts."

"Bequests, legacies, devises or transfers, to or for your use are deductible in arriving at the value of the net estate of a decedent for estate tax purposes in the manner and to the extent provided by sections 812(d) and 861(a)(3) of the Code and/or corresponding provisions of prior revenue acts. Gifts of property to you are deductible in computing net gifts for gift tax purposes in the manner and to the extent provided in section 1004(a)(2)(B) and 1004(b)(2) and (3) of the Code and/or corresponding provisions of prior revenue acts."

Anonco de la Administra Komitato

KOMITATOJ DE EANA: La Statuto de EANA nomas kvar Konstantajn Komitatojn, kiujn la Administra Komitato de EANA estigas post sia elekto. Laŭ la Statuto, la Administra Komitato nomis la jenajn kiel Estrojn de la diversaj Komitatoj: *Financa Komitato*, Viktoro Murajo; *Propaganda Komitato* (provizore ĉe la Centra Komitato); *Eldona Komitato* (la Centra Oficejo); *Ekzamena Komitato*, Profesoro Edwin L. Clarke (kiu daŭrigas sian servon).

ESPERANTO-KRONIKO

Radio dissendo en Belo Horizonte, Brazilo okazas ĉiusabate sur mallonga ondo je 49.75 metroj. La programo estas "Brazilo Kroniko," kaj ĝi celas propagandi Brazilan vivon eksterlande. La stacio bonvenigos leterojn pri viaj preferoj kaj sugestoj. Skribu al la *Direktoro* por lin danki pri la enkonduko de Esperanto. Adreso: *Brazilo Kroniko, Radio Inconfidencia, Belo Horizonte, Minas Gerais, Brazilo.*

Armin F. Doneis, Pharr, Texas, denove komencas kursojn laŭ la Cseh-metodo, kiun li bone konas kaj jam aplikis en antaŭaj jaroj. Inter diversaj servoj por Esperanto, S-ro Doneis fervore laboris kiel Estro de la Financa kaj Membrara Komitatoj dum la militaj jaroj. Tiuj komitatoj nun funkcias pli proksime al la Centra Oficejo. EANA multe dankas S-ron Doneis pro la diligentaj militjaraj servoj.

Bela ilustrita broŝuro en Esperanto pri la urbo Bruĝo, Belgujo, estas havebla senpage de la urba-administracio. Skribu al *Oficiala Servo por Turismo, Halle, Markt, Brugge, Belgium.*

★

Esperanto Kreskas

New Esperanto Classes: Washington, D.C., class at 1416 Allison St., N.W., taught by Ernest G. Dodge; *Portsmouth, N.H.*, class in the YWCA, Monday evenings, taught by Roan Orloff, Cseh - Conversational - Method; *Steep Falls, Maine*, Tom Robbins, teacher; *Palo Alto, Calif.*, Monday evenings in First Christian Church, teacher, Herbert L. Thompson; *Moncton, N.B., Canada*, class of Rover Scouts taught by Rev. J. H. Freestone in Wesley Memorial Church; *Dearborn, Mich.*, in the home of Mrs. Lawrence Thomas, taught by Joseph Murray; *Castleton, Vt.*, class being organized by Dr. Frank M. Gracey, at the State Normal School.

Natur-Amikoj de Ameriko komencas lerni Esperanton. Jam aperis du artikoloj en la *jurnalo* de la societo pri la lingvo kaj la movado, kaj pri la personaj spertoj de la aŭtoro, Karl Nell, en Esperantujo.

Redaktisto de la gazeto "This Month," Ada Siegel paroladis ĉe la Februara kunveno de la Esperanto-Societo de Nov-Jorko. Ŝi bele klarigis la celojn de la "Association for the Promotion of International Understanding," kiun ŝi estras. Ŝi komentis ankaŭ pri la utileco de Esperanto tiucele.

Mortis subite, la 2-an de Januaro, pro kormalsano, pionira Esperantisto, *Anthony F. Korrek* de Detroit, je aĝo de 71 jaroj. Sinceran kondolencon al lia familio.

Pastro H. E. Mueller de la ŝtato, Minesoto, bona Esperantisto jam de multaj jaroj estas nun Estro de la Sud-Okcidenta Distrikto kaj Direktoro de Kristana Eduko de la Minesota Evangelika Eklezio.

"*Eksterlanda korespondado nur Esperante aŭ Germane*" estis la anonco sur la leter-papero de samideano Hugo Gerisch kiam li estris grandan fabrikeyon en Germanujo antaŭ la milito. Li nun troviĝas en Kanado, daŭre lojala al Esperanto.

"*'Robbins Brute-Force Propaganda System'* estas tre simpla." Tiel diris Tom Robbins de Steep Falls, Maine. "Mi elektas amikon, kiu ŝatas ricevi leterojn de mi, ekzemple mia frato. Mi skribas al li: 'Sorry to do this, George, but this letter is in Esperanto. Am enclosing a Key which will enable you to dope out the mess after a while. Have a lot of fun . . .' La alia parto de la letero estis en la interlingvo. Kaj lia responda letero montris ke li, kaj mi, bone sukcesis!"

ESPERANTO-KRONIKO

Esperanto-Societo de la 'Bay'-Distrikto nun regule kunvenas ĉe la hejmo de F-ino Helene Wolff-Kleve en San-Francisko. Je la pasinta kunveno ili havis du eksterubajn vizitantojn: Raymond Fuggit kaj Martin Winant. San-Francisko intencas starigi kurson por lernantoj.

Kenneth A. Anderson ĵus revenis de Japanujo kie li deĵoris je milit-servo. Li denove loĝas ĉe Casper, Wyoming. Bonvenon hejme!

Studento de Esperanto dum malpli ol kvar semajnoj, Fred L. Broening tamen skribis tre bonan Esperantoleteron al AE. Li skribis: "Artikolo de S-ro Charles Chomette de Los Angeles, kiun mi legis antaŭ mallonge, vekigis mian intereson de tiu-ĉi lingvo. Mi trovis lernolibron en biblioteko kaj ekstudis. Tiam mi skribis al S-ro Chomette en Esperanto." Kaj nun li estas ano de EANA!

Glenn P. Turner de Madison, Wisconsin, daŭre laboras por nia afero. Leteroj de li estis presitaj diversfoje en la ĵurnaloj de Madison. Baldaŭ li komencos novan gravan agadon kune kun la Centra Oficejo. Atendu la novaĵon!

Vigla Agado por Esperanto en Detroit montriĝas en la laboro de S-ino Mabelle Davis kaj la Esperanto-Societo de Detroit. S-ino Davis gvidas Esperanto-kurson en Grosse Point ĉiumerkrede, kaj David Earl instruas kurson ĉe Northern High School, ĉiu sub la aŭspico de la Urba Eduka Administracio. Ĉe publika kunveno, organizita de Ges-roj Davis, Dr. F. S. Onderdonk paroladis pri Esperanto, Januaro la 17-an, kaj Sinjoroj Murray kaj Sievers aranĝis ekspozicion de Esperantaĵoj. En Zamenhof-Vespero de la Societo oni kolektis 50 dolarojn por sendi nutraĵojn al la familio Zamenhof.

Du novaj Patronoj de EANA estas Hans B. Julow, South Hadley, Mass., kaj Edwin Sievers, Detroit, Mich. Kiu sekvos ilian bonan ekzemplon por plifortigi nian asocion EANA?

La Esperanto-Klubo de Los Angeles raportas sukcesajn kunvenojn. Inter la ĉefaj parolantoj estis S-ro P. P. Christensen, la nova Prezidanto; la Vic-Prezidantoj, Scherer kaj Chomette. La du knabinoj Dianto kaj Lilio Chomette pruvigis al la gastoj kiel bele sonas Esperanto el infana buŝo. S-ro Scherer parolis pri la interesa enhavo de AE, kaj jam 12 novaj samideanoj pagis la kotizon por EANA. C. E. Peterson de la sama Klubo jam varbis 5 novajn abonantojn por AE en 1946. Laŭdinda kaj imitinda laboro!

Eĉ kiam en hospitalo samideano F. A. Post propagandas Esperanton. Venis al ni bela afiŝo de la Armea Hospitalo por Veteranoj en Hot Springs, Arkansas, anoncanta paroladon de S-ro Post pri "Esperanto en Mond-Vojaĝoj." Ĉeestis la kunvenon 100 pacientoj!

La nova Usona Militŝipo, la "Franklin Delano Roosevelt," la dua plej granda ŝipo en la mondo, ankaŭ havas Esperantiston sur ĝi. Li estas Bill Harmon, juna samideano de Kalifornio, kiu intencas gvidi Esperanto-kurson surŝipe.

"Afrika Voĉo," redaktata de S-ro J. Semmelink, 7a aleo 318, Capital Park, Pretoria, Sud-Afriko, organizas literaturan konkurson pri la temo "Neforgesebla Tago de Miaj Mondmilitaj Jaroj Ekde 1939." La verketo devas esti 800-2,000-vorta. Ĝi povas esti ĝoja aŭ malĝoja, el milita aŭ familia aŭ socia vivo. Sendaĵoj devas enhavi neuzitajn poŝtmarkojn je valoro de afranko por du eksterlandaj leteroj. Ferma dato: la 30-a de Junio 1946. 3 premioj: 2, 1, 1/2 anglaj pundoj.

Bulgarujo. S-ro Todor Jelen, Str. Mitmolu 23, Kazanlak. Bankisto, 30-jara, kolektas PM, dez. kor. pri ĉiuj temoj.

Bulgarujo. F-ino Rašel Mešulam, Str. Mutkurova N. 91, Russe. 20-jara kudristino, dez. kor. kun ĉiuj amerikanoj.

Nederlando. S-ro H. S. Goudsmid, Regentesselaan 20, Ryswyk. 20-jara holanda judo, postrestas sola de tuta familio, dez. kor.

Portugalujo. S-ro Alberto Pedro da Silva, Quinta do Ferra, Rua B. no. 28, Lisboa. Dez. kor. kun Kanadanoj kaj Usonanoj.

Francujo. S-ro A. Frangeul, 11 Rue des Deux-Haies, Angers, Maine-et-Loire. Dez. kor. pri sociaj kaj sindikataj movadoj.

Francujo. F-ino Simone Brun, Perception, Saint Sernin s/ Rance, Aveyron, 21-jara, dez. kor.

Belgujo. S-ro Carlos Braet, Esscheboomstraat 1, Brugge. Instruisto, dez. kor., afranku filatele.

Danujo. Holbaek Esperanto-Klubo, Ringstedveg 17, Holbaek. En Marto, 1946, ni aranĝos letervesperon. Skribu amase. Garantias respondon.

Hungarujo. S-ro Lazlo Spierer, Kiraly-u. 90, Budapest VI. Malnova Espisto, tradukisto de Esp-aj verkoj, dez. kor. kun spertaj Esperantistoj en Usono.

Ĉekoslovakio. S-ro Jaromir Peknice, Ondrickova 20, Praha XII. Filatelisto, dez. interŝ. PM tutmonde.

Hispanujo. Octavio de Diego de la Rosa, 12 Baltaser Gracian St., Zaragoza. Li kaj 3 fratoj, Oscar, Fernando, kaj Antonio, aĝoj 19, 22, 26, kaj 28, dez. kor. kun Usono.

Italujo. S-ro Lozzi Bruno, Montelupo-Florentino. Dez. kor. nur pri PM kun ĉiuj landoj.

Belgujo. S-ro Andre Caleys, Laue 29, Brugge. Dez. kor. pri literaturo kaj teorio de Einstein.

Turkujo. S-ro Asim Koprulu, Posta Kutusa 6, Aydin. Dez. interŝ. PM.

Svedujo. S-ro Sven Alexandersson, Jakobsbergsgat 20-B, Västerås. Civila inĝeniero, laboras ĉe Teknika Nomenklaturu-Centro, dez. kor. pri teknikaj terminarioj, ktp.

Grekujo. S-ro Gregory Papakonstantinou, Direktoro de Poŝt-Telegrafa Oficejo, Eressos, Mitylene Insulo. Dez. trovi komercistojn por interŝ. PM.

Nederlando. S-ro L. Weijts, Fabianusstraat 45, Apeldoorn. Dez. kor. kun ĉiuj landaj, precipe kun katolikoj kaj instruistoj.

Portugalujo. F-ino Ercilia A. Simplicio, Tramagal. Dez. kor. letere aŭ PK tutmonde.

Francujo. S-ro Germain Stephan, 15 Boulevard d'Harfleur, Le Havre (Seine-Inf.). Dez. kor. kun usonaj soldatoj aŭ maristoj kiuj pasas tra Le Havre, ricevos ilin hejme.

Nederlando. S-ro A. M. J. van der Schans, v. voorst tot Voorstraat 8, Vught. 17-jara, dez. kor. kun amerikanoj samagaĵ.

Svedujo. S-ro Sven E-son Sten, Box 1, Uppsala. Dez. kor. kun amerikanoj en ĉiuj Usonaj ŝtatoj, interŝ. PM, fotojn, librojn, gazetojn.

Usono. S-ro Arthur Bedford, 50 Central Ave., Hillsdale, N. J. Dez. kor. kaj interŝ. PM kun kolektantoj, amatore aŭ profesie kaj pogrande.

Brazilo. C. S. Cunha, Alagoinhas, Bahia. Dez. kor. pri dom-konstruado, interŝ. PM laŭ manklisroj.

Brazilo. Prof. -ino Margarida Leal, Str. Areal de Cima 19, Urbo Salvador, Bahia. Dez. kor. pri moroj kaj edukadoj, sed nur per PK.

Argentino. Arta Rondo-Esperanto, Victoria 724-P. 1°, Buenos Aires. 60 lernantoj de la Esperanto-kurso dez. kor. pri kulturaj temoj.

Ĉinujo. S-ro Laŭluo, c/o Ĉengtua Esperanto-Ligo, P.O. Box 77, Chengtu. 22-jara junulo dez. kor.

ESPERANTO BOOKS

ESPERANTO HOME STUDENT, James Robbie. Beginner's text for class or self-instruction. 64 pp. (war-time edition)	.25c
PRACTICAL GRAMMAR OF ESPERANTO, Dr. Ivy Kellerman-Reed. More complete beginner's text. 142 pp. (war-time edition)	.75c
STEP BY STEP IN ESPERANTO, M. C. Butler. Excellent simple text with instruction and numerous exercises. 244 pp. .... Paper, .80c; Cloth,	\$1.25
PRACTICAL ESPERANTO, Dr. Wm. S. Benson. Unique picture-method with 650 illustrations, English text, and Vocabulary. 80 pp.	.25c
UNIVERSALA ESPERANTO-METODO, Dr. Wm. S. Benson. "The only book of its kind in the world". 11,000 pictures. Pronunciation of Esperanto alphabet and tables of correlatives in 36 languages. Direct picture-method of instruction and definition. Complete textbook, reader, dictionary (fully illustrated with common words given in 40 languages), and index. A unique and encyclopedic book. 560 pp. .... cloth bound, stamped in gold	\$4.00
ESPERANTO, G. Alan Connor & Doris T. Connor. (World Language Series, edited by Prof. Mario A. Pei). A practical introduction to Esperanto, and systematic phrase-book. 32 pp.	.65c
LANGUAGES FOR WAR AND PEACE, Mario A. Pei, Ph.D. Guide to languages of entire world, incl. <i>Esperanto</i> (see above). 663 pp. .... cloth	\$5.00
ESPERANTO KEY (English). Esperanto in miniature. .. .10c; 3 for .20c; 10 for .50c	
10-in-1 DICTIONARY OF BASIC LANGUAGE, French, German, Spanish, Italian, Russian, Chinese, Japanese, Arabic, Portuguese, Esperanto, 10 languages, including Esperanto, in a nutshell. 110 pp. .... Paper .50c; Cloth	\$1.50
AMERICAN POCKET DICTIONARY, Carl Froding. Esp-Eng & Eng-Esp. Beginner's pocket companion. 80 pp. (war-time edition)	.30c
MILLIDGE ESPERANTO-ENGLISH DICTIONARY. 1942 edition. 490 pp. Cloth	\$3.50
KARLO, Edmond Privat. Easy first-reader in Esperanto. 44 pp.	.30c
ESPERANTISMO, I. Gomes Braga. Miscellaneous articles about Esperanto movement, in easy excellent Esperanto. Recommended for individual, class, or club reading practice. 32 pp. .... .15c, 10 for	\$1.00
ESPERANTO-SORTIMENTO: <i>Ginevra</i> , Privat; <i>Princo Vanc'</i> , Putnam-Bates; <i>Blanche</i> , Payson; <i>Miserere kaj Thais</i> , Payson; <i>La Rozujo Ĉiumiljara</i> , Payson; <i>La Akrobato de Nia Sinjorino</i> , Payson. Good Esperanto reading at bargain prices to reduce stocks	.25c each; all 6 for \$1.00
SEP VANGOFRAPOJ, Karlo Aszlanyi. Most recent novel of the "Epoko Series". Translated from the Hungarian. 145 pp.	.75c
LA SANKTA BIBLIO en Esperanto. Complete old and new testaments, translated from original languages by Zamenhof and Committee of British scholars. Beautifully printed on best bible paper, bound in cloth and stamped in gold. Best example, and value, in Esperanto books. Every Esperantist should have a copy. 996 pp.	\$2.00
JUNECO KAJ AMO (Legendo el Venecio), Edw. S. Payson. .... Cloth	.50c
THE LANGUAGE PROBLEM, Its History and Solution, E. D. Durrant. Highly recommended, complete treatise, with index. 168 pp. .... Cloth	\$1.50
"LA ESPERO" & "LA VOJO." Two separate Esperanto songs, with words and music for piano	.25c
INDIAN BEAD STARS. White background with green star in center	.45c

YOUR MEMBERSHIP IN E. A. N. A. WILL BE APPRECIATED

Membership, with "American Esperantist," \$2.00 per year. Sustaining Member, annually, \$5.00. Patron Member, annually, \$10.00. Life Member, one payment, \$100.00. All memberships include "American Esperantist." Your membership in one of the higher brackets will greatly aid in the promotion of Esperanto in North America. Send your membership dues to:

ESPERANTO ASSOCIATION OF NORTH AMERICA
114 W. 16 St., New York 11, N. Y.

On the island of Saipan, in the Pacific, two of the Naval Air Base personnel are studying Esperanto. They are Ilow C. Limb and Wiley O. May. Like the Philippine guerrilla on Leyte, whose letter we printed in "AE", they view Esperanto as the living interlanguage created for interchange of thought between peoples of different national languages — not to take the place of their mother tongues.

Ilow C. Limb and Wiley O. May are convinced of the need for active support to the Esperanto movement. Their example, as shown in a recent letter to the Editor, is an inspiration to all men in the cause of world unity and understanding. They write:

"We wish to take this opportunity to express our pleasure for the prompt reply to our request for information on Esperanto. We were convinced after reading the pamphlets that Esperanto was truly a medium that would tend to lessen international differences, as it expands. And it will — because the need for a common means of interchange of ideas and expression will be the shoulder that will push the gates of language difficulties wide open!"

"We were convinced that this expansion of Esperanto would be inevitable. So we sent for textbooks immediately, expecting a delay of several months in receiving them, since we are stationed on Saipan. But they arrived in less than a month, and the language has proved much simpler and full of beauty than we had hoped for."

"But being of a practical mind also, we realize the need for funds to promote Esperanto. So we are sending money-order for dues as Sustaining Members (\$5 each). Yours for continued success, Ilow C. Limb and Wiley O. May. (Saipan)."